

V Bruselu dne 11.5.2020
COM(2020) 191 final

**ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

o provádění některých nových prvků zavedených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“)

{SWD(2020) 79 final}

OBSAH

1. ÚVOD	2
2. MODERNIZACE PRAVIDEL K USNADNĚNÍ BEZPEČNÉ MOBILITY VE 21. STOLETÍ.....	3
3. UPLATŇOVÁNÍ V ČLENSKÝCH STÁTECH	7
3.1 Podpora při provedení ve vnitrostátním právu	7
3.2 Prodlevy při provedení a opatření k prosazování práva	7
3.3 Provádění v členských státech: aktuální stav	9
Provedení harmonizovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu u „odvětvových“ povolání	9
Společné zásady odborné přípravy (rámce nebo zkoušky).....	12
Obecný systém uznávání a dočasné poskytování služeb	13
Částečný přístup.....	15
Kontrola jazykových znalostí.....	16
Odborný výcvik	17
Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu.....	17
Evropský profesní průkaz a výstražný mechanismus	18
Přístup k on-line informacím a postupům a snížení byrokracie	22
Povinnosti týkající se transparentnosti.....	23
4. VÝSLEDKY SPECIÁLNÍHO PROGRAMU PRO KARIÉRNÍ POSTUP PRO RUMUNSKÉ ZDRAVOTNÍ SESTRY A OŠETŘOVATELE	28
5. NEJNOVĚJŠÍ VÝVOJ	30
6. ZÁVĚRY	32

1. ÚVOD

Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací bylo zjednodušit režimy vzájemného uznávání odborných kvalifikací¹ prostřednictvím konsolidace zvláštních směrnic přijatých od 60. let minulého století. Ve svém sdělení ze dne 27. října 2011² poukázala Komise na potřebu dále modernizovat právní předpisy EU v této oblasti. V důsledku toho přijala dne 20. listopadu 2013 pozměňující směrnici 2013/55/EU³, která přinesla řadu změn rámce pro uznávání odborných kvalifikací za účelem modernizace a usnadnění bezpečné mobility odborníků v celé Evropě⁴.

Tato zpráva vychází z čl. 60 odst. 2 revidované směrnice. Zahrnuje všechny klíčové aspekty modernizace práva EU v této oblasti, včetně konkrétních otázek provádění uvedených v čl. 60 odst. 2 druhém pododstavci (evropský profesní průkaz, modernizace znalostí, dovedností a schopností u „odvětvových“ povolání a společné zásady odborné přípravy). Zpráva uvádí výsledky speciálního programu pro kariérní postup pro rumunské zdravotní sestry a ošetřovatele, jež budou základem pro přezkum ustanovení o režimu nabytých práv, který se vztahuje na rumunské zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči. V posledním oddíle předkládá zpráva řadu závěrů.

Zpráva vychází z přehledu vnitrostátních prováděcích opatření, který členské státy zaslaly Komisi podle čl. 3 odst. 5 pozměňující směrnice 2013/55/EU⁵, ze zpráv členských států o uplatňování revidované směrnice, které jsou předkládány co dva roky⁶, a z informací získaných Komisí v rámci činnosti zaměřené na prosazování a sledování uplatňování této směrnice v členských státech.

Tato zpráva nepředstavuje úplné hodnocení ve smyslu pokynů pro zlepšování právní úpravy⁷. Je k ní připojen pracovní dokument útvarů Komise sestávající z těchto příloh:

- část I (Prováděcí plán 2014),
- část II (provedení pozměňující směrnice 2013/55/EU v členských státech),
- část III (klíčové otázky předložené v řízeních o nesplnění povinnosti z důvodu nesouladu vnitrostátních předpisů s revidovanou směrnicí),
- část IV (statistické údaje o využívání systému pro výměnu informací o vnitřním trhu)
a
- část V (výsledky speciálního programu pro kariérní postup pro rumunské zdravotní sestry a ošetřovatele).

¹ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

² Akt o jednotném trhu – Dvanáct nástrojů k podnícení hospodářského růstu a posílení důvěry, „Společně pro nový růst“, KOM(2011) 206 v konečném znění.

³ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 132.

⁴ Směrnice 2005/36/ES ve znění směrnice 2013/55/EU se označuje jako „revidovaná směrnice“.

⁵ K dispozici na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/NIM/?uri=celex:32013L0055>

⁶ Podle čl. 60 odst. 1 revidované směrnice předkládají členské státy ode dne 20. října 2007 každé dva roky Komisi zprávu o uplatňování tohoto systému. Tyto zprávy obsahují statistické shrnutí přijatých rozhodnutí a popis hlavních problémů, které vznikly na základě provádění směrnice.

⁷ SWD(2017) 350 – Pracovní dokument útvarů Komise – Pokyny pro zlepšování právní úpravy.

2. MODERNIZACE PRAVIDEL K USNADNĚNÍ BEZPEČNÉ MOBILITY VE 21. STOLETÍ

Změny, které přinesla pozměňující směrnice 2013/55/EU, se zaměřily na modernizaci rámce pro uznávání odborných kvalifikací a jeho přizpůsobení vyvíjejícímu se trhu práce. Velký důraz se kladl na používání moderních technologií v postupech uznávání v zájmu snížení byrokracie a urychlení formalit, které umožňují profesní mobilitu v celé Evropě. Cílem bylo usnadnit odborníkům uznávání jejich kvalifikací a zároveň zaručit vyšší úroveň ochrany spotřebitelů a občanů.

Tento oddíl nastiňuje hlavní změny, které zavedla pozměňující směrnice 2013/55/EU.

Aktualizace harmonizovaných požadavků na odbornou přípravu u „odvětvových“ povolání

Harmonizované minimální požadavky na odbornou přípravu stanovené v revidované směrnici pro „odvětvová“ povolání (lékaři, zdravotní sestry a ošetřovatelé, zubní lékaři, veterinární lékaři, porodní asistentky, farmaceuti a architekti) byly aktualizovány tak, aby odrážely změny v povoláních a ve vzdělávání v těchto oblastech. Změny se týkají ustanovení o požadavcích na přijetí k odborné přípravě, minimální délce odborné přípravy, souborech minimálních znalostí, dovedností a schopností a seznamech minimálních odborných činností vyhrazených pro některá povolání.

Ačkoliv došlo k omezeným změnám ustanovení o znalostech, dovednostech a schopnostech, nebyly provedeny odpovídající změny minimálních studijních programů stanovených v příloze V revidované směrnice. Revidovaná směrnice **svěřila** Komisi **pravomoci** za účelem dalších aktualizací požadavků na znalosti a dovednosti a seznamů předmětů odborné přípravy v příloze V revidované směrnice. Tyto aktualizace mohou být v případě potřeby provedeny teprve později a s ohledem na obecně uznávaný vědecko-technický pokrok.

Prostřednictvím těchto přenesených pravomocí může Komise aktualizovat rovněž následující aspekty přílohy V: minimální délka odborné přípravy v oboru lékařství a zubního lékařství⁸, kategorie lékařských a zubařských oborů⁹ a seznamy dokladů o dosažené kvalifikaci splňující minimální požadavky na odbornou přípravu¹⁰.

Dne 7. května 2018 zveřejnila Komise první zprávu o využívání přenesených pravomocí¹¹. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi byla následně automaticky prodloužena do ledna 2024.

Nové způsoby automatického uznávání

Revidovaná směrnice umožnila zavést **společné zásady odborné přípravy** (rámce nebo zkoušky) a rozšířit systém automatického uznávání na nová povolání. Tento nový systém umožňuje profesním organizacím a regulačním orgánům členských států dohodnout se na společném souboru znalostí, dovedností a schopností (nebo na zkoušce způsobilosti)

⁸ Čl. 25 odst. 5 a čl. 35 odst. 2 revidované směrnice.

⁹ Článek 26 a čl. 35 odst. 5 revidované směrnice.

¹⁰ Článek 21a revidované směrnice.

¹¹ COM(2018) 263 final.

potřebných pro výkon povolání. Na tomto základě mohou navrhnout Komisi společný rámec odborné přípravy nebo zkoušku. Kvalifikace získané na základě těchto společných rámců odborné přípravy (nebo zkoušek) by byly automaticky uznány v ostatních členských státech. Tato možnost platí pro případy, kdy je povolání (nebo vzdělávání a odborná příprava pro povolání) již regulováno nejméně v jedné třetině členských států.

Usnadnění usazování a poskytování služeb v jiném členském státě

Revidovaná směrnice se zabývala rovněž konkrétními problémy při posuzování žádostí o uznání na základě **obecného systému** uznávání, zejména pokud jde o aktualizaci úrovní odborných kvalifikací, mobilitu odborníků mezi neregulujícími a regulujícími členskými státy a organizaci vyrovnávacích opatření. Směrnice zejména zajistila, že orgány mohou úrovně odborných kvalifikací používat pouze jako nástroj pro prvotní srovnání a že pouhé rozdíly v úrovních nelze použít jako důvod pro zamítnutí žádostí o uznání¹². Členské státy již nemohou na základě kratší délky odborné přípravy ukládat vyrovnávací opatření (musí prokázat podstatné rozdíly v odborné přípravě). Vnitrostátní orgány musí používání vyrovnávacích opatření řádně odůvodnit a zajistit, aby byly pravidelně organizovány zkoušky způsobilosti.

Jak v případech usazení na základě obecného systému uznávání, tak i v případech dočasného poskytování služeb již odborníci pocházející ze **země, která** dotyčné povolání **nereguluje**, nemusí prokazovat dvouletou odbornou praxi v posledních deseti letech (postačuje jeden rok potřebné **odborné praxe**).

Revidovaná směrnice rovněž objasnila, že předchozí ohlášení **dočasného či příležitostného poskytování služeb** opravňuje poskytovatele služeb k přístupu k povolání a jeho výkonu na celém území hostitelského členského státu. Směrnice revidovala rovněž časový rámec pro provedení kontroly odborných kvalifikací podle čl. 7 odst. 4 revidované směrnice před prvním poskytnutím služeb u povolání v oblasti veřejného zdraví a bezpečnosti.

Nová pravidla pro částečný přístup, odborný výcvik a kontroly jazykových znalostí

V návaznosti na judikaturu Soudního dvora Evropské unie¹³ zavedla revidovaná směrnice zásadu **částečného přístupu** k povolání, pokud se činnosti zahrnuté v rámci regulovaného povolání v jednotlivých zemích liší. To může být užitečné pro odborníky pracující v určitém hospodářském odvětví, jež v členském státě, do něhož se chtějí přemístit, neexistuje jako samostatné povolání.

Revidovaná směrnice nyní ukládá členským státům povinnost **uznávat odborný výcvik** absolvovaný v jiných členských státech, je-li toto období odborného výcviku povinné pro přístup k regulovanému povolání.

---

¹² Z tohoto pravidla existuje pouze jedna výjimka, tj. pokud má odborník kvalifikaci na nejnižší úrovni a), žádá však o přístup k povolání v hostitelské zemi s požadavky na kvalifikaci na nejvyšší úrovni e), mohou orgány jeho žádost o uznání zamítnout.

¹³ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 19.1.2006 ve věci Colegio de ingenieros de caminos, canales y puertos, C-330/03, ECLI:EU:C:2006:45.

Hostitelským členským státům umožňuje rovněž provádět systematické **kontroly jazykových znalostí** pouze u povolání, která mají důsledky pro bezpečnost pacientů. Kontroly jazykových znalostí by měly probíhat až poté, co hostitelský členský stát uznal kvalifikaci, měly by být omezeny na znalost jednoho úředního nebo správního jazyka hostitelského členského státu a měly by být přiměřené činnosti, jež má být vykonávána.

Povinné používání systému pro výměnu informací o vnitřním trhu

Směrnice stanoví povinné používání systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (**IMI**), a to jak pro **administrativní výměny**, tak i za účelem **oznamování odborných kvalifikací**, jež jsou zapotřebí ke splnění harmonizovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu, tj. kvalifikací uvedených v příloze V revidované směrnice. Systém IMI představuje rovněž platformu pro fungování dvou nových nástrojů, které byly zavedeny poslední revizí směrnice, **evropského profesního průkazu a výstražného mechanismu**.

Nové nástroje k usnadnění bezpečné mobility odborníků v celé EU

Evropský profesní průkaz (EPC) je inovativní nástroj, který má zjednodušit postupy uznávání a který má podobu elektronického osvědčení. Je založen na posílené spolupráci mezi orgány domovského a hostitelského členského státu a na systematickém využívání systému IMI v souladu s politikou Komise na podporu jednotného digitálního trhu. Evropský profesní průkaz lze zpřístupnit pro povolání, která splňují podmínky týkající se mobility (nebo potenciálu mobility), počtu regulujících členských států a zájmu zúčastněných stran¹⁴.

Aby se zajistilo, že vyšší profesní mobilita není na úkor bezpečnosti spotřebitelů a pacientů, revidovaná směrnice vyžaduje, aby všem členským státům byla zaslána aktivní **výstražná upozornění** týkající se odborníků, kteří mají v jednom z členských států omezený přístup k povolání v oblasti zdraví nebo vzdělávání dětí a péče o ně, nebo odborníků, kteří se ve svých žádostech pokusili použít padělané doklady.

Snadnější přístup k informacím a postupům a snížení byrokracie

Členské státy mají jednoznačnou povinnost zpřístupnit pro všechna regulovaná povolání veškeré **informace** o uznávání odborných kvalifikací prostřednictvím **jednotných kontaktních míst**, která byla zřízena podle směrnice 2006/123/ES¹⁵ (směrnice o službách) a při revizi směrnice 2005/36/ES již byla použitelná. Odborníci by měli být schopni **vyřídit postupy a formality**, na něž se vztahuje revidovaná směrnice, on-line prostřednictvím jednotných kontaktních míst nebo příslušných orgánů odpovědných za dané povolání. V jednotlivých případech musí poskytovat poradenství a pomoc **centra pomoci** v každém členském státě.

Větší transparentnost ohledně regulačních požadavků

---

¹⁴ Čl. 4a odst. 7 revidované směrnice.

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 376.

Členským státům byla uložena povinnost poskytnout informace o stávajících regulovaných povoláních a o povoláních vyžadujících kontrolu kvalifikací před prvním poskytnutím dočasných nebo příležitostných služeb a tyto informace průběžně aktualizovat. Členské státy mimoto provedly vzájemné hodnocení překážek, které zavedly k omezení přístupu k regulovaným povoláním a jejich výkonu. Revidovaná směrnice členským státům uložila rovněž povinnost podávat zprávy o všech požadavcích, které byly odstraněny nebo zmírněny, a o případných nových či pozměněných požadavcích s vysvětlením jejich přiměřenosti.

3. UPLATŇOVÁNÍ V ČLENSKÝCH STÁTECH

3.1 Podpora při provedení ve vnitrostátním právu

Komise uznala, že pro úspěch modernizace a nového rámce pro uznávání kvalifikací má zásadní význam řádné a včasné provedení revidované směrnice, a vynaložila maximální úsilí na podporu činnosti členských států. Konaly se pravidelné schůze skupin odborníků zřízených směrnicí¹⁶ a Komise uspořádala dvoustranné schůzky s členskými státy. K zvýšení informovanosti a za účelem výměny názorů na klíčové aspekty modernizace uspořádala Komise konferenci na vysoké úrovni¹⁷ s aktivní účastí Evropského parlamentu, Rady a řady profesních organizací a příslušných orgánů. Na techničtější úrovni uspořádala Komise pro odborníky z členských států několik pracovních setkání věnovaných provedení k projednání hlavních změn a zúčastnila se pracovních setkání týkajících se provedení na vnitrostátní úrovni. Komise členským státům na jejich žádost i nadále poskytovala pomoc v souladu s opatřeními uvedenými v prováděcím plánu (viz část I pracovního dokumentu útvarů Komise).

Komise současně úzce spolupracovala s členskými státy s cílem zajistit řádné plnění nových povinností týkajících se transparentnosti, vzájemného hodnocení a posuzování přiměřenosti regulovaných povolání podle článku 59 revidované směrnice.

Komise (s pomocí externího dodavatele) provedla rovněž hloubkovou kontrolu kvality (shody) vnitrostátních právních předpisů oznámených členskými státy.

3.2 Prodlevy při provedení a opatření k prosazování práva

Lhůta pro provedení pozměňovací směrnice 2013/55/EU byla stanovena na 18. ledna 2016. Většina členských států nedokončila provedení ve vnitrostátním právu ve stanovené lhůtě. Zprávy členských států předkládané co dva roky za období 2016–2018 ukazují, že členské státy s necentralizovaným přístupem k provádění (prostřednictvím federálních, regionálních nebo provinciálních právních předpisů) čelily vyšší administrativní zátěži kvůli nutnosti přizpůsobit rozsáhlý soubor právních předpisů a spolupracovat s vyšším počtem odpovědných orgánů a zapojit tyto orgány. Členské státy, které mají poměrně málo rozhodnutí o uznání kvalifikací, upozorňovaly na složitost postupů uznávání a obtíže při vyhledávání a udržování potřebných odborných znalostí.

Část II pracovního dokumentu útvarů Komise podává podrobnější přehled oznámení členských států o vnitrostátních prováděcích opatřeních.

Krátce po uplynutí lhůty pro provedení následovala řízení o nesplnění povinnosti.¹⁸ Co se týká provedení směrnice, k prodlevám došlo ve značném počtu členských států. V březnu 2018 uzavřela Komise poslední případy nesplnění povinnosti v souvislosti s neoznámením přijatých opatření. Komise poté ověřila soulad oznámených vnitrostátních

¹⁶ Skupina koordinátorů pro uznávání odborných kvalifikací.

¹⁷ Konference „Modernizace směrnice o odborných kvalifikacích: bezpečná mobilita“ (Brusel, 12.2.2014).

¹⁸ V březnu 2016 zahájila Komise 22 řízení týkajících se neoznámení přijatých opatření. Viz tiskové zprávy Komise MEMO/16/3125 a IP/17/4773.

předpisů a správních postupů s požadavky revidované směrnice a v případě potřeby zahájila řízení o nesplnění povinnosti.

Dne 19. července 2018 zahájila Komise s 27 členskými státy¹⁹ první řadu řízení o nesplnění povinnosti z důvodu nesouladu jejich vnitrostátních právních předpisů a postupů s revidovanou směrnicí²⁰. Tento první soubor řízení o nesplnění povinnosti se týkal nových záležitostí, které jsou pro fungování revidované směrnice zásadní, zejména nového evropského profesního průkazu, výstražného mechanismu, částečného přístupu k odborné činnosti, přiměřenosti jazykových požadavků a zřizování center pomoci. Komise mimoto nadnesla otázky týkající se transparentnosti a přiměřenosti regulačních překážek v oblasti odborných služeb, a to v návaznosti na své sdělení z ledna 2017 o doporučeních k reformám v oblasti regulace odborných služeb²¹.

Po posouzení odpovědí členských států na výše uvedené výzvy podnikla Komise dne 7. března 2019 v řízeních o nesplnění povinnosti vedených proti 26 členským státům další kroky. Komise zaslala 24 členským státům²² odůvodněná stanoviska a dvěma členským státům²³ dodatečné výzvy kvůli nesouladu jejich vnitrostátních právních předpisů a postupů s revidovanými pravidly EU pro uznávání odborných kvalifikací²⁴. Tato řízení dosud probíhají, s výjimkou jednoho případu, který byl po zajištění souladu ze strany dotčeného členského státu uzavřen.

Dne 24. ledna 2019 zahájila Komise vůči 27 členským státům²⁵ druhý soubor řízení o nesplnění povinnosti s ohledem na soulad jejich vnitrostátních předpisů a postupů s jinými klíčovými ustanoveními směrnice. To zahrnovalo soulad s pravidly týkajícími se svobody usazování, volného pohybu služeb, povolání využívajících automatické uznávání na základě harmonizovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu, dokladů a formalit, uznávání odborného výcviku a správní spolupráce²⁶. Dne 27. listopadu 2019 zaslala Komise 22 členským státům²⁷ odůvodněná stanoviska a čtyřem členským státům²⁸ dodatečnou výzvu. Tato řízení dosud probíhají.

Ačkoli se tato činnost v oblasti prosazování práva zaměřila na hlavní změny zavedené pozměňující směrnicí 2013/55/EU, zabývala se rovněž celkovým provedením revidované směrnice ve vnitrostátních právních rámcích. Jednalo se o první systematické a komplexní posouzení vnitrostátního právního rámce pro uznávání odborných kvalifikací podle směrnice.

---

¹⁹ Všechny členské státy EU kromě Litvy.

²⁰ Viz tisková zpráva Komise MEMO/18/4486.

²¹ COM/2016/0820 final.

²² Rakousko, Belgie, Bulharsko, Chorvatsko, Kypr, Dánsko, Finsko, Francie, Německo, Řecko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko, Švédsko a Spojené království.

²³ Estonsko a Lotyšsko.

²⁴ Viz tisková zpráva Komise MEMO/19/1472.

²⁵ Všechny členské státy kromě Dánska.

²⁶ Viz tisková zpráva Komise IP/19/467.

²⁷ Všechny členské státy kromě Dánska, Belgie, Německa, Malty a Španělska.

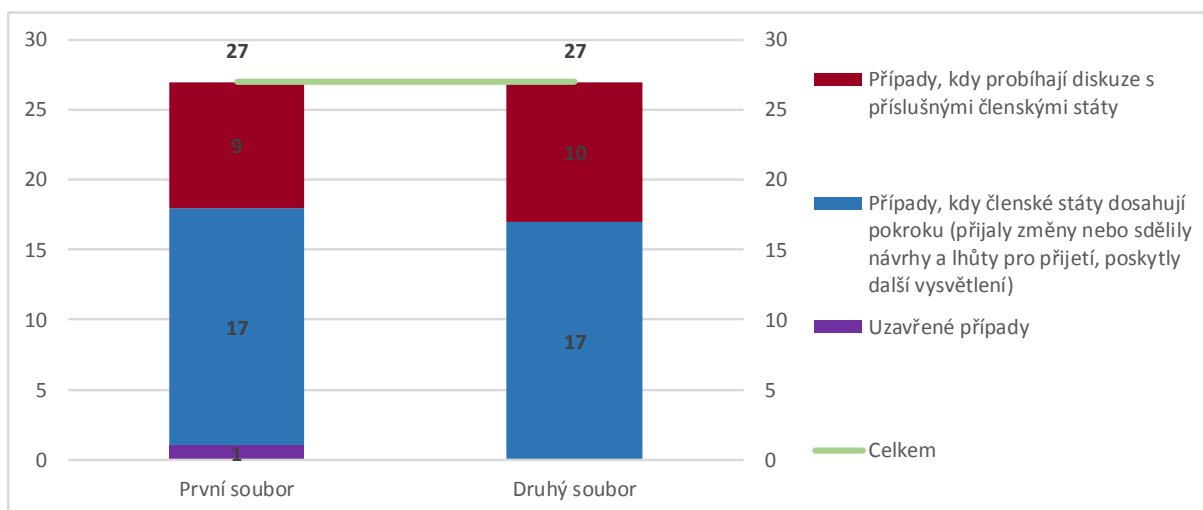
²⁸ Španělsko a Belgie (10. října 2019); Malta a Německo (27. listopadu 2019).

Dne 6. června 2019 obdrželo všech 28 členských států zvláštní výzvu s žádostí o zlepšení fungování jejich jednotných kontaktních míst zřízených podle směrnice o službách. To se týkalo také informací a postupů souvisejících s uznáváním odborných kvalifikací (články 57 a 57a revidované směrnice) s cílem zajistit uživatelsky vstřícné jednotné kontaktní místo pro poskytovatele služeb a odborníky²⁹. Tato řízení o nesplnění povinnosti dosud probíhají.

3.3 Provádění v členských státech: aktuální stav

Komise ve svém hodnocení vnitrostátních prováděcích opatření a opatření přijatých za účelem prosazování pravidel konstatovala, že členské státy dosahují při provádění revidované směrnice pokroku s rozdílnou mírou úspěšnosti. Úsilí členských států se v důsledku opatření Komise v oblasti prosazování práva skutečně zlepšilo, jak je znázorněno v grafu č. 1.

Graf č. 1. Počet případů, kdy členské státy dosahují pokroku, v porovnání s počtem případů, kdy s dotčenými členskými státy probíhají jednání o jedné či několika otázkách nesouladu (březen 2020)

Níže uvedený oddíl podává přehled o provádění revidované směrnice v členských státech, včetně hlavních změn, které byly zavedeny za účelem modernizace pravidel. Přehled vychází z hlavních zjištění plynoucích z výše popsaných činností, zejména z posouzení shody a jiných dostupných informací. Část III pracovního dokumentu útvarů Komise obsahuje podrobnější přehled klíčových otázek uvedených v rámci řízení o nesplnění povinnosti.

Provedení harmonizovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu u „odvětvových“ povolání

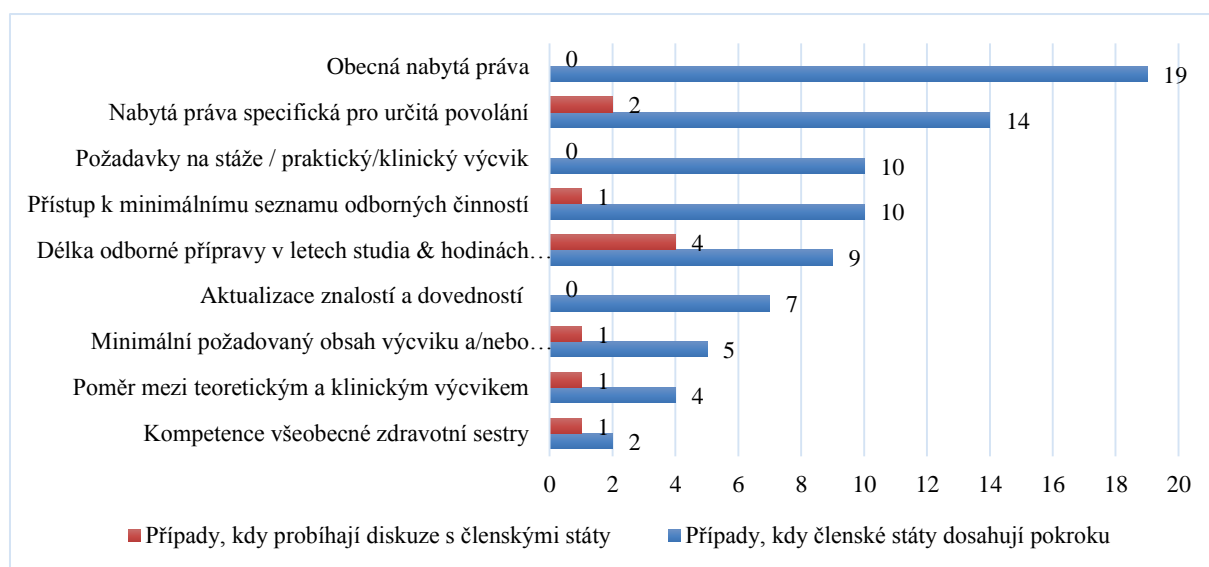
Harmonizované minimální požadavky na odbornou přípravu (požadavky týkající se přijetí, minimální délka odborné přípravy, soubory minimálních znalostí, dovedností a schopností a seznamy minimálních vyhrazených odborných činností) jsou základem pro automatické uznávání kvalifikací mezi členskými státy. Odborníci mohou mimoto využívat automatické uznávání prostřednictvím obecných nebo specifických nabytých práv.

²⁹ Viz tisková zpráva Komise MEMO/19/2772.

Posouzení vnitrostátních prováděcích opatření ze strany Komise ukazuje, že uplatňování aktualizovaných **harmonizovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu u „odvětvových“ povolání** je v členských státech obecně přiměřené. K vyřešení řady konkrétních otázek však musela Komise přijmout opatření v souvislosti s nesplněním povinnosti. Ve většině případů členské státy v reakci na výzvy a odůvodněná stanoviska oznámily potřebné změny vnitrostátních předpisů nebo uvedly konkrétní lhůtu pro přijetí těchto změn. Se zbývajícími členskými státy dosud probíhají jednání.

Případy nesouladu se v konkrétních členských státech týkaly zejména klíčových otázek uvedených v grafu č. 2 (viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Odvětvová povolání“):

Graf č. 2. Počet členských států, jichž se týkají klíčové otázky nesouladu, pokud jde o odvětvová povolání (březen 2020)

Možné budoucí aktualizace (prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci) požadavků na znalosti a dovednosti a seznamů předmětů odborné přípravy

Revidovaná směrnice svěřila Komisi pravomoc provést v případě potřeby další aktualizace požadavků na znalosti a dovednosti a seznamů předmětů odborné přípravy v příloze V revidované směrnice, a to s přihlédnutím k obecně uznávanému vědecko-technickému pokroku.

V této souvislosti Komise souběžně s přezkumem vnitrostátních prováděcích opatření zadala v letech 2017–2018 studii za účelem shromáždění podkladových informací a nezávislého posouzení před přijetím informovaného rozhodnutí o tom, zda jsou zapotřebí další změny revidované směrnice v případě zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, a pokud ano, v jakém rozsahu³⁰.

³⁰ Výzva k podávání nabídek č. 628/PP/GRO/IM A/17/1131/9580 (uzavřená s oznámením o neudělení zakázky) a č. 711/PP/GRO/IMA/18/1131/11026 (studie probíhá).

Studie zmapuje stávající vnitrostátní požadavky ve všech státech EU, státech ESVO (Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko) a Spojeném království, pokud jde o teoretický a klinický výcvik zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči a znalosti a dovednosti, které by měli během této odborné přípravy získat. Toto mapování se zaměřuje na určení stávajících požadavků v členských státech, které jdou nad rámec minimálních požadavků na odbornou přípravu stanovených v revidované směrnici, a posuzuje, zda tyto požadavky odrážejí přizpůsobení se obecně uznávanému vědecko-technickému pokroku. Studie bude obsahovat také posouzení zmapovaných požadavků a návrhy ohledně toho, zda je nutné revidovat požadavky na znalosti a dovednosti a seznamy předmětů odborné přípravy zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, či nikoli.

Dne 12. listopadu 2019 se v Bruselu uskutečnilo pracovní setkání zúčastněných stran, na němž byly představeny předběžné výsledky studie a byly projednány s vnitrostátními orgány, vzdělávacími institucemi a zástupci povolání na vnitrostátní úrovni a úrovni EU/ESVO. Dne 27. listopadu 2019 byly předběžné výsledky konzultovány také s členskými státy, a to prostřednictvím vnitrostátních koordinátorů pro uznávání odborných kvalifikací. Dne 21. ledna 2020 byly předběžné výsledky předloženy k projednání na schůzi skupiny koordinátorů pro uznávání odborných kvalifikací.

Předběžné výsledky výzkumu potvrzené vstupními informacemi zúčastněných stran obsahují řadu návrhů na možné aktualizace požadavků na znalosti a dovednosti a seznamu oborů odborné přípravy zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči. Studie bude dokončena a zveřejněna v průběhu roku 2020. Komise následně projedná konečná zjištění ve skupině koordinátorů pro uznávání odborných kvalifikací, aby posoudila další kroky.

Komise současně zveřejnila další výzvu k podávání nabídek v souvislosti s povoláním zubního lékaře a farmaceuta³¹. Tyto studie se zaměří na potřebu aktualizovat požadavky na potřebné znalosti a dovednosti a seznamy předmětů odborné přípravy u těchto povolání.

Další akty v přenesené pravomoci týkající se „odvětvových“ povolání

Na základě čl. 21a odst. 4 revidované směrnice je Komisi svěřena rovněž pravomoc přijímat **akty v přenesené pravomoci, kterými se mění seznamy dokladů o dosažené kvalifikaci uvedené v příloze V** revidované směrnice, jež slouží jako základ pro automatické uznávání.

Po poslední revizi směrnice musí členské státy používat povinně systém IMI k oznamování nových označení kvalifikací u odvětvových povolání, jež využívají automatické uznávání (a oznamování změn starých označení a programů odborné přípravy)³². Bezodkladné oznámení veškerých změn profesních označení ze strany členských států prostřednictvím systému IMI je proto nezbytným předpokladem k tomu, aby mohla Komise aktualizovat přílohu V. Na základě zpětné vazby od členských států uvedené v jejich zprávách předkládaných co dva

---

³¹ Výzva k podávání nabídek č. 2019/S 144–353631 (uzavřená s oznámením o neudělení zakázky), výzva k podávání nabídek je k dispozici na adrese <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-display.html?cftId=5139>

³² Čl. 21a odst. 1 revidované směrnice.

roky je nezbytné mít k dispozici aktuální seznamy diplomů v příloze V, aby systém automatického uznávání fungoval.

Od roku 2014 Komise tyto seznamy v příloze V pravidelně aktualizuje na základě oznámení členských států prostřednictvím systému IMI. Komise dosud přijala čtyři rozhodnutí v přenesené pravomoci, kterými se mění příloha V revidované směrnice³³.

Více informací o používání systému IMI jednotlivými členskými státy k zasílání oznámení o diplomech podle přílohy V je uvedeno v části IV (oddílu 2) připojeného pracovního dokumentu útvarů Komise.

Společné zásady odborné přípravy (rámce nebo zkoušky)

Dne 24. června 2019 vstoupilo v platnost nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/907 ze dne 14. března 2019, kterým se stanoví společná závěrečná zkouška odborné přípravy pro instruktory lyžování podle článku 49b revidované směrnice³⁴. Jedná se o první případ použití nového nástroje k vydávání nařízení v přenesené pravomoci.

Společná závěrečná zkouška odborné přípravy pro instruktory lyžování byla vypracována v úzké konzultaci s organizacemi zastupujícími instruktory lyžování ze všech zemí EU, které projevíly zájem. Jedná se o dobrovolný rámec pro automatické uznávání kvalifikací instruktorů lyžování na základě formálního právního nástroje EU. Instruktoři lyžování, kteří jsou držiteli příslušné kvalifikace, mohou absolvovat zkoušku potvrzující jejich technické schopnosti a zkoušku potvrzující jejich kompetence týkající se bezpečnosti. Úspěšné absolvování těchto standardizovaných zkoušek umožňuje instruktorům lyžování využívat automatické uznávání, přičemž je současně zaručena vysoká úroveň odborné přípravy a dovedností. Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/907 však neharmonizuje vnitrostátní odbornou přípravu ani neukládá členským státům další regulaci. Pro instruktory lyžování, kteří nemají kvalifikaci na základě společné závěrečné zkoušky odborné přípravy, zůstává v platnosti obecný režim uznávání kvalifikací podle revidované směrnice.

Kromě tohoto prvního případu použití byla Komise v kontaktu se zástupci řady povolání s cílem posoudit možnosti zavedení společných zásad odborné přípravy.

O společné zásady odborné přípravy projevilo zájem přibližně 30 profesních organizací, přičemž členské státy nepředložily žádné formální návrhy. Bližší analýza projeveného zájmu ukázala, že počet těchto povolání nedosahuje požadované prahové hodnoty, pokud jde o počet členských států, v nichž jsou povolání nebo vzdělávání a odborná příprava regulovány, jako jsou například osteopati, chiropraktici a fitness instruktoři. Ostatní návrhy by mohly vést k rozšíření regulace na vnitrostátní úrovni, což by mohlo mít negativní dopad na přístup k povolání a mobilitu. Takováto opatření by v konečném důsledku nesplnila hlavní cíl

---

³³ Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/790, 2017/2113, 2019/608 a 2020/548.

³⁴ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/907 ze dne 14. března 2019, kterým se stanoví společná závěrečná zkouška odborné přípravy pro instruktory lyžování podle článku 49b směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 145, 4.6.2019, s. 7–18).

společných zásad odborné přípravy, tj. umožnit odborníkům snáze se pohybovat mezi členskými státy.

Členské státy, které byly konzultovány prostřednictvím skupiny koordinátorů, se vyjádřily kladně především k zavedení společných zásad odborné přípravy pro inženýry a instruktory lyžování, u ostatních povolání však byly spíše opatrné.

Komise zadala dvě studie, aby posoudila možnost vypracování společných rámců odborné přípravy. Jedna z nich se týkala zdravotnických asistentů³⁵ (2015–2016) a druhá inženýrů³⁶ (2016–2017).

Co se týká zdravotnických asistentů, studie sice zjistila určitou míru sbližování mezi členskými státy, pokud jde o základní soubor znalostí, dovedností a schopností, a zájem o vymezení úlohy zdravotnických asistentů v celé Evropě, názory na požadované úrovně vzdělání, úrovně dosažené kvalifikace, konečnou úroveň samostatnosti odborníků a možné nezamýšlené důsledky vypracování takového rámce pro zdravotnické pracovníky a vzdělávací systémy na vnitrostátní úrovni se však lišily.

Pokud jde o inženýry, při mapování povolání byla zjištěna široká škála režimů regulace tohoto povolání a vysoký počet inženýrských oborů. Projekt se nakonec zaměřil na stavební inženýry. Ačkoli ohledně nápadu týkajícího se rámce pro inženýry panovala shoda, některé zúčastněné strany (zejména neregulující členské státy) a poskytovatelé vzdělávání váhali, pokud jde o postup a možné dopady na regulaci povolání v neregulujících zemích a na vzdělávací systém.

Obecný systém uznávání a dočasné poskytování služeb

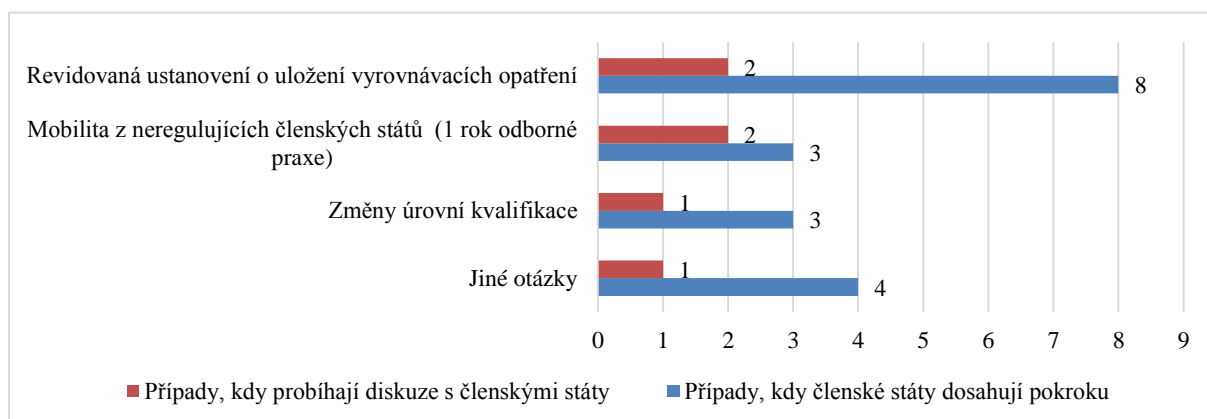
Revize **obecného systému uznávání** byla uspokojivě provedena téměř ve všech členských státech, s výjimkou několika případů nesouladu, například pokud jde o změny úrovní kvalifikací, nová pravidla pro mobilitu z neregulujících zemí a stanovení vyrovnávacích opatření. V naprosté většině případů prokázaly členské státy pokrok tím, že reagovaly na opatření přijatá v souvislosti s nesplněním povinnosti a informovaly o konkrétních řešeních nadnesených otázek. V několika málo případech s dotčenými členskými státy dosud probíhají jednání (viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Obecný systém uznávání“).

---

³⁵ Hlavní kompetence zdravotnických asistentů v Evropě (CC4HCA), k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/workforce/docs/2018_corecompetences_healthcareassistants_en.pdf

³⁶ Nezveřejněno.

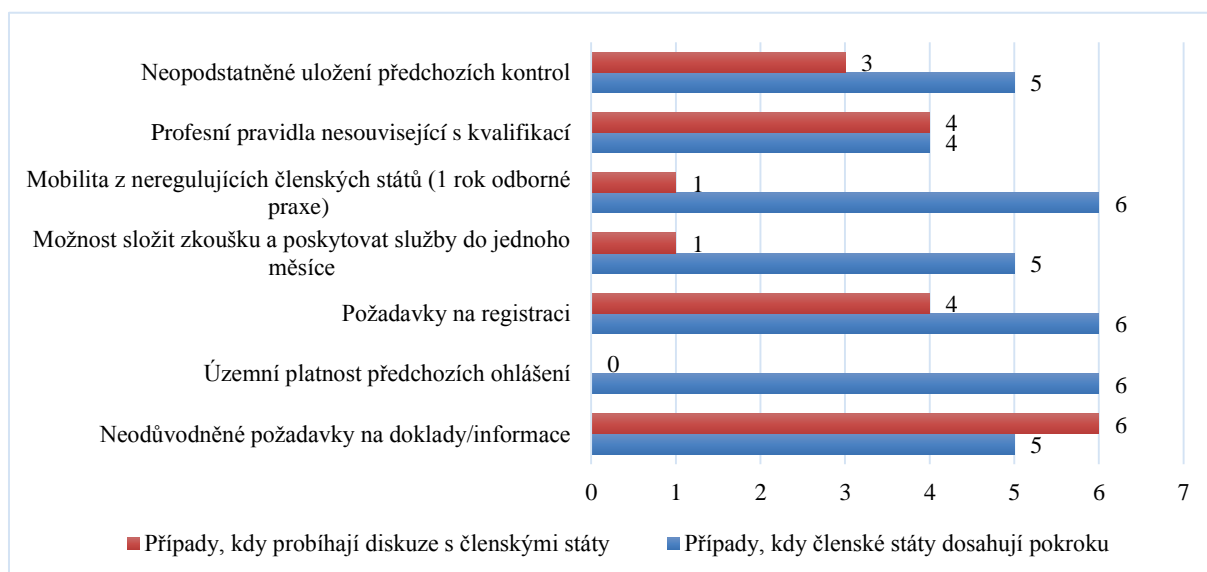
Graf č. 3. Počet členských států, jichž se týkají klíčové otázky nesouladu, pokud jde o obecný systém uznávání (březen 2020)

Zajištění jednotného a účinného uplatňování **ustanovení upravujících dočasné a příležitostné poskytování služeb** ve všech členských státech ve prospěch občanů a podniků je klíčovým prvkem účinného jednotného trhu služeb pro regulovaná povolání. To má zásadní význam pro zajištění uplatňování článku 56 SFEU a pro ochranu základní svobody volného pohybu služeb.

Provádění revidovaných ustanovení hlavy II revidované směrnice o dočasném a příležitostném poskytování služeb vyvolalo obavy týkající se 21 členských států a v případě osmi členských států diskuze stále probíhají. Případy nesouladu v těchto členských státech se týkaly zejména hlavních otázek uvedených v grafu č. 4 (viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Dočasné poskytování služeb“):

Graf č. 4. Počet členských států, jichž se týkají klíčové otázky nesouladu (dočasné poskytování služeb) (březen 2020)

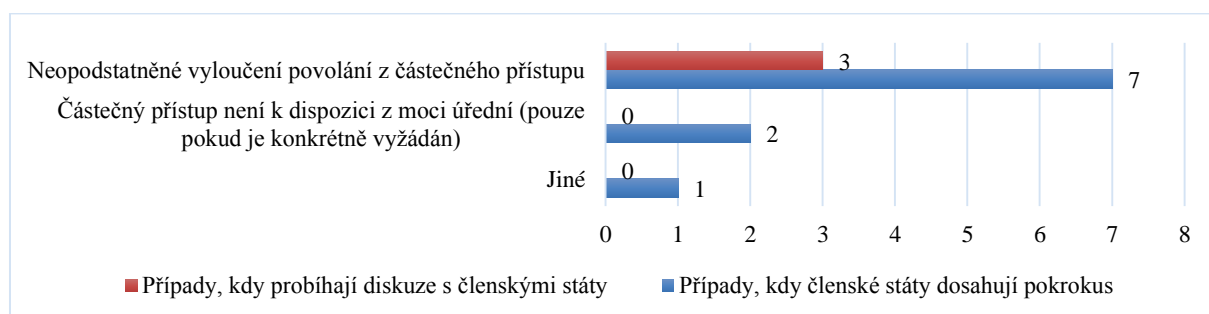
V návaznosti na opatření Komise v souvislosti s nesplněním povinnosti probíhají s několika členskými státy dosud jednání například o těchto otázkách:

- neodůvodněná šetření týkající se služeb, které mají být poskytovány, nebo žádosti o doklady nad rámec toho, co je přípustné podle revidované směrnice,
- platnost předchozích ohlášení na celém území hostitelského členského státu,
- požadavky na registraci překračující to, co je přípustné podle článku 6 revidované směrnice,
- nebo možnosti poskytovatelů služeb absolvovat zkoušku způsobilosti a poskytovat služby do jednoho měsíce.

Částečný přístup

Uplatňování nových pravidel pro **částečný přístup** vyvolalo obavy v případě dvanácti členských států. Opatření Komise v oblasti prosazování práva se zaměřila zejména na dvě hlavní otázky, které jsou projednány níže (podrobnější informace viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Částečný přístup“).

Graf č. 5. Počet členských států, jichž se týká klíčové otázky nesouladu (částečný přístup) (březen 2020)

První otázka se týkala vyloučení určitých povolání ze zásady částečného přístupu. Ačkoli se ustanovení o částečném přístupu nevztahují na odborníky, kteří využívají automatické uznávání svých odborných kvalifikací (jako jsou lékaři, zdravotní sestry a ošetřovatelé, řemeslníci/obchodníci nebo odborníci, kteří využívají společné zásady odborné přípravy), cílem ustanovení revidované směrnice není vyloučit částečný přístup k oddělitelným částem činnosti v rámci „odvětvových“ povolání. Takovéto kategorické vyloučení ze zásady částečného přístupu by nebylo v souladu s judikaturou Evropského soudního dvora ani se zásadou proporcionality v rámci základních svobod³⁷. Tato otázka byla řešena s deseti členskými státy. Ačkoli v mnoha členských státech bylo dosaženo pokroku, jednání s ostatními stále probíhají.

Komise za druhé trvala na tom, že by částečný přístup měl být uplatňován jako rozhodnutí z úřední pravomoci, a nikoli pouze na konkrétní a výslovnou žádost žadatele. Není pravděpodobné, že většina osob bude plně informována o možnosti získat částečný přístup k

³⁷ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 27.6.2013 ve věci Nasiopoulos, C-575/11, ECLI:EU:C:2013:430.

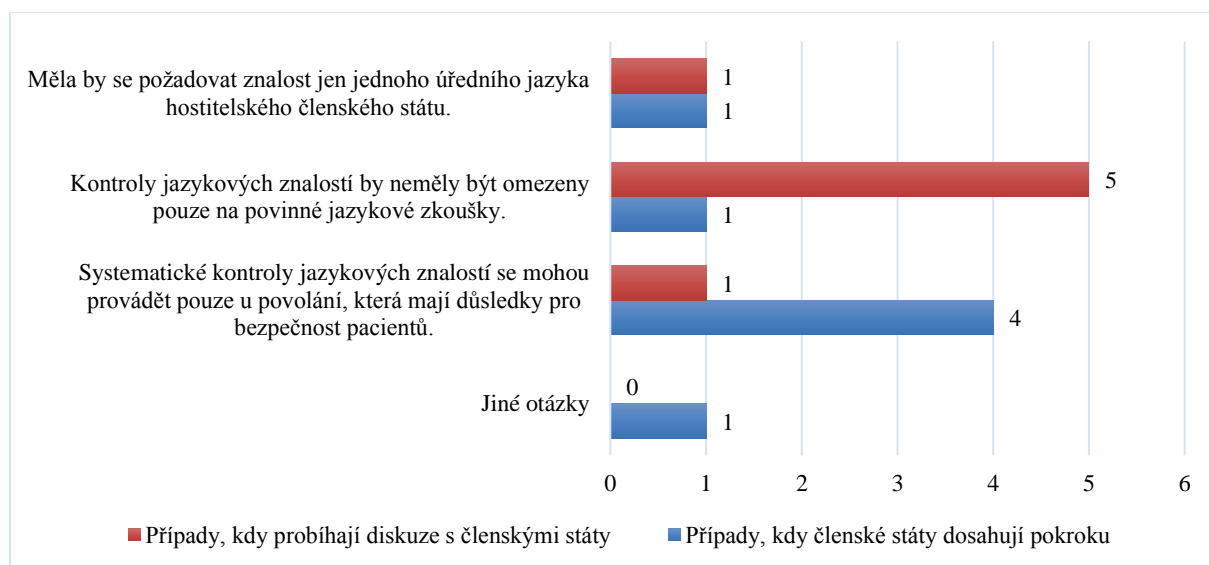
určitěmu povolání, a tyto osoby proto často nebudou schopny požádat o takovýto přístup poté, co bude zamítnuta jejich žádost o uznání s ohledem na přístup k povolání v celém rozsahu. V případech, kdy může být použitelný částečný přístup, by tudíž příslušné orgány měly buď posoudit možnost částečného přístupu v rámci dotyčného postupu uznávání, nebo alespoň žadatele jednoznačně informovat o této možnosti. To zavedly dva členské státy, které učinily pokrok při navrhování praktických řešení.

Je rovněž zajímavé, že ve zprávách předkládaných co dva roky zmínily některé členské státy problém týkající se uplatňování částečného přístupu v případě, že regulace zavádí pouze chráněná profesní označení (vzhledem k tomu, že se částečný přístup týká v zásadě přístupu k odborným činnostem, a nikoli označení pro výkon těchto povolání).

Kontrola jazykových znalostí

Uplatňování nových pravidel týkajících se **kontrol jazykových znalostí** bylo předmětem opatření k prosazování práva přibližně u jedné třetiny členských států, přičemž se jednalo o konkrétní klíčové otázky nesouladu uvedené v grafu č. 6 (viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Kontroly jazykových znalostí“).

Graf č. 6. Počet členských států, jichž se týká klíčové otázky nesouladu (kontroly jazykových znalostí) (březen 2020)

Opatření Komise v oblasti prosazování práva mají například zajistit, aby se mohla vyžadovat znalost pouze jednoho úředního jazyka hostitelského členského státu a aby mohly být systematické kontroly jazykových znalostí uplatňovány pouze u odborníků s důsledky pro bezpečnost pacientů. Ukázalo se, že nejproblematičtější je řešení řady případů členských států, které ukládají povinné jazykové zkoušky, a s většinou dotčených členských států probíhají jednání. Na základě ustálené judikatury Soudního dvora³⁸ trvala Komise na tom, že

³⁸ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 6.6.2000 ve věci Angonese, C-281/98, ECLI:EU:C:2000:296, body 38–44 a rozsudek ze dne 5.2.2015 ve věci Komise v. Belgie, C-317/14, ECLI:EU:C:2015:63, body 27–31. Soudní dvůr se jednoznačně vyslovil v tom smyslu, že se jedná o neodůvodněnou diskriminaci, pokud lze

jazykové znalosti lze ověřit pouze tehdy, není-li doklad předložený žadatelem (např. jazykové osvědčení zahraniční jazykové školy) přesvědčivý.

Odborný výcvik

Komise předložila otázky týkající se nových pravidel pro **uznávání odborného výcviku** absolvovaného v jiných členských státech. Jednalo se o sedm případů oznámených vnitrostátních právních předpisů, které nedodržují pravidla, a to buď kvůli neprovedení v celém rozsahu, nesprávnému provedení ustanovení o odborném výcviku, nebo v důsledku nezveřejnění pokynů týkajících se organizace a uznávání odborného výcviku absolvovaného v zahraničí. Ačkoli většina členských států dosáhla pokroku při řešení předložených otázek, některé z nich vyžadují další následná opatření s dotčenými členskými státy (viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Odborný výcvik“).

Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu

Systém IMI přispívá k řádnému fungování směrnice 2005/36/ES od roku 2008 tím, že příslušným vnitrostátním orgánům umožňuje přímo, rychle a snadno komunikovat prostřednictvím zabezpečené on-line platformy a překonávat jazykové bariéry, neboť obsahuje předem přeložené soubory standardních otázek a odpovědí.

Vstupem pozměňující směrnice 2013/55/EU v platnost se používání systému IMI stalo povinným jak pro administrativní výměny, tak pro oznamování označení kvalifikací, jež splňují harmonizované minimální požadavky na odbornou přípravu, jak je uvedeno v příloze V revidované směrnice.

Oddíl 1 část IV pracovního dokumentu útvarů Komise obsahuje statistické údaje o používání platformy IMI podle směrnice. Jednoznačně ukazuje, že se používání systému IMI pro obecnou správní spolupráci trvale zvyšuje (graf č. 1 v části IV pracovního dokumentu útvarů Komise) a že se od doby, kdy se používání tohoto systému stalo v roce 2016 povinným, téměř zdvojnásobilo (graf č. 2 v příloze IV pracovního dokumentu útvarů Komise). V činnostech jednotlivých členských států však existují rozdíly, kdy některé z nich jsou aktivní, pokud jde o zasílání žádostí, a jiné jsou většinou příjemci (graf č. 3 část IV pracovního dokumentu útvarů Komise). Ačkoli průměrná míra odpovědí zůstává poměrně vysoká (více než 96 %), u několika málo členských států jsou míry odpovědí viditelně nižší. Největší rozdíly mezi členskými státy existují s ohledem na jejich průměrnou dobu reakce (graf č. 4 části IV pracovního dokumentu útvarů Komise).

Neefektivní využívání žádostí o informace v systému IMI ze strany řady členských států je jedním z nejčastěji uváděných problémů ve zprávách členských států předkládaných co dva roky. Podle vnitrostátních orgánů by výměny informací mohly být účinnější, doby reakce některých zemí jsou příliš dlouhé nebo v některých případech nejsou obdrženy uspokojivé odpovědi, zejména pokud jde o případy týkající se povolání, která nejsou v domovském členském státě regulována, případy týkající se regulovaného vzdělávání a odborné přípravy

---

jazykové znalosti prokázat pouze jedním konkrétním diplomem, jako je například osvědčení vydané pouze v jednom konkrétním členském státě (jeho provincii).

nebo ověřování odborné praxe. Bylo rovněž udáváno, že několik málo členských států nevyužívá systém IMI důsledně k podávání žádostí o vysvětlení, a tak vytváří větší zátěž pro odborníky.

V roce 2014 byly zavedeny moduly systému IMI pro oznamování kvalifikací podle přílohy V revidované směrnice, které nahradily předchozí systém oznamování pomocí formální korespondence prostřednictvím stálých zastoupení členských států. Komise vytvořila za tímto účelem zvláštní moduly systému IMI pro povolání, které jsou k dispozici od vstupu revidované směrnice v platnost. V příloze V revidované směrnice aktualizované pravidelnými rozhodnutími Komise v přenesené pravomoci je již zohledněno více než 70 % změn označení kvalifikací oznámených prostřednictvím systému IMI³⁹. V této souvislosti je včasné oznamování změn v označení kvalifikací členskými státy prostřednictvím systému IMI základním předpokladem toho, aby mohla Komise pravidelně aktualizovat přílohu V.

Evropský profesní průkaz a výstražný mechanismus

Systém IMI se stal úspěšnou platformou pro fungování dvou nových nástrojů, jež zavedla poslední revize směrnice, tj. **evropského profesního průkazu (EPC) a výstražného mechanismu**.

Revidovaná směrnice stanovila právní základ výstražného mechanismu a evropského profesního průkazu pro některá povolání. V roce 2015 přijala Komise následně prováděcí nařízení⁴⁰, kterým se zavádí evropský profesní průkaz pro pět povolání (pro zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, farmaceuty, fyzioterapeuty, realitní makléře a horské vůdce), a to s platností od 18. ledna 2016.

Komise fungování těchto dvou nových nástrojů pozorně sledovala. Dva roky po jejich zavedení vyhodnotila zkušenosti zúčastněných stran s používáním evropského profesního průkazu a výstražného mechanismu. Svá zjištění spolu s podpůrnými statistickými údaji zveřejnila dne 9. dubna 2018 v pracovním dokumentu útvarů Komise⁴¹ (dále jen „pracovní dokument útvarů Komise z roku 2018“). Z pracovního dokumentu útvarů Komise z roku 2018 vyplývá, že členské státy a zúčastněné strany vnímají evropský profesní průkaz a výstražný mechanismus pozitivně, přestože se v něm zdůrazňuje význam průběžných právních a technických pokynů a úpravy funkcí platformy.

Tato zpráva neopakuje zjištění obsažená v pracovním dokumentu útvarů Komise z roku 2018, který je možné podrobně prostudovat. Jelikož však od jeho zveřejnění došlo k vývoji podpůrných statistických údajů, obsahuje oddíl 3 v části IV pracovního dokumentu útvarů Komise připojeného k této zprávě aktualizovaný přehled údajů, včetně posledního období 2018–2019.

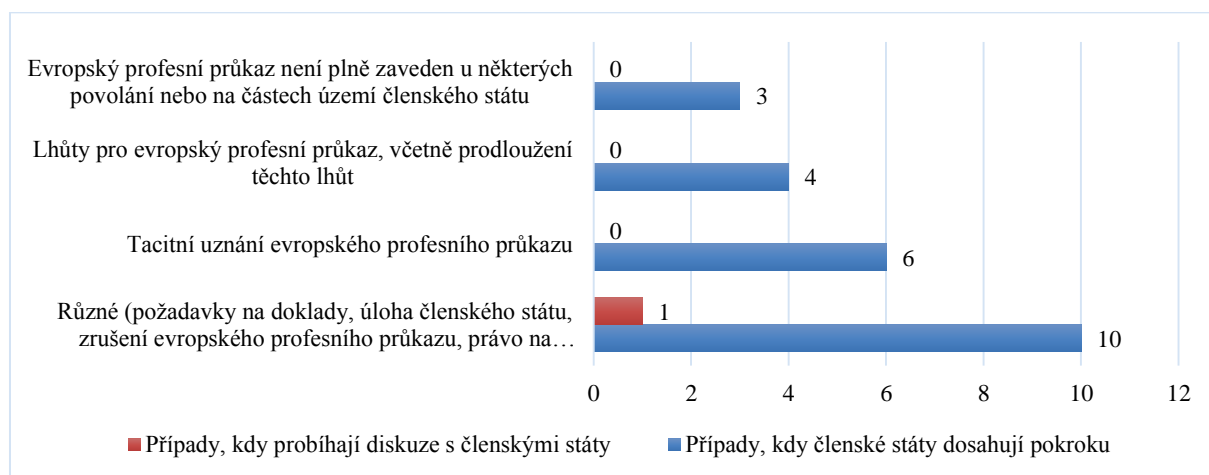
³⁹ Viz pozn. pod čarou č. 33.

⁴⁰ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/983 ze dne 24. června 2015 o postupu pro vydávání evropského profesního průkazu a provádění výstražného mechanismu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES (Text s významem pro EHP), Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 27–42.

⁴¹ Evropská komise, SWD(2018) 90 final, Posouzení zkušeností zúčastněných stran s evropským profesním průkazem a postupy výstražného mechanismu (*Assessment of stakeholders' experience with the European Professional Card and the Alert Mechanism procedures*).

Probíhající činnost Komise v oblasti prosazování práva řeší ve dvou třetinách členských států (18) problémy týkající se souladu s ustanoveními o evropském profesním průkazu a ve více než polovině členských států (15) problémy s uplatňováním výstražného mechanismu. Graf č. 7 ukazuje hlavní klíčové otázky nesouladu.

Graf č. 7. Počet členských států, jichž se týkají klíčové otázky nesouladu (evropský profesní průkaz) (březen 2020)

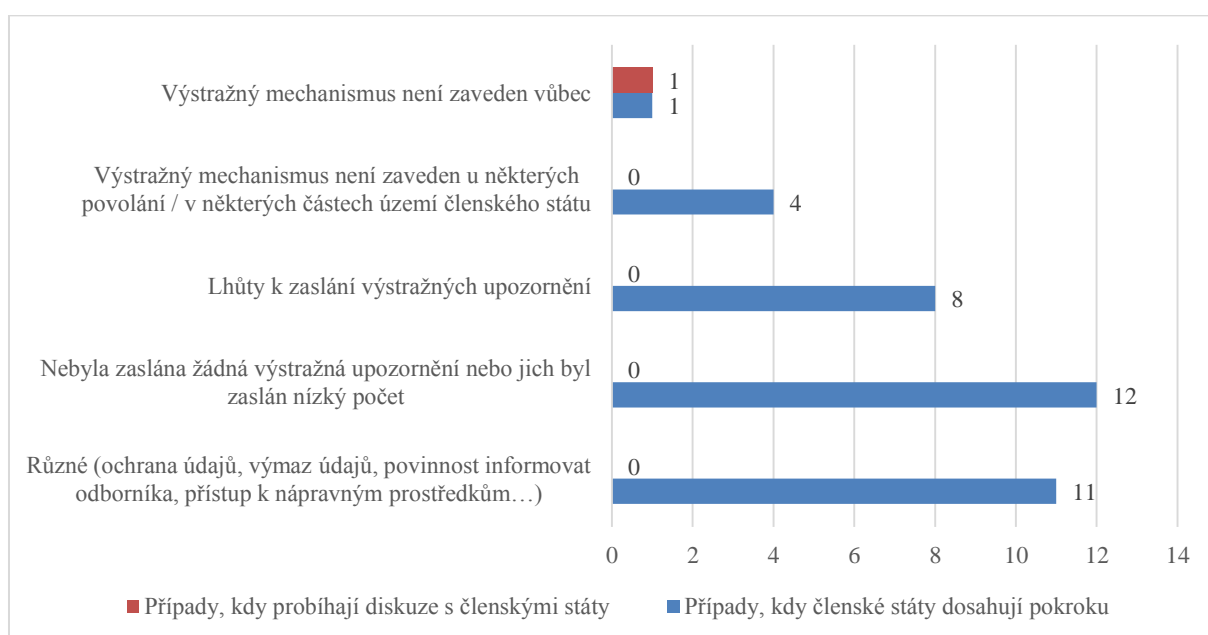
Problémy v souvislosti s evropským profesním průkazem, které Komise zjistila v rámci posouzení prováděcích opatření oznámených členskými státy, byly většinou technické povahy a týkaly se procesních pravidel. To zahrnovalo chybějící nebo nesprávnou specifikaci lhůt v právních předpisech a nezavedení automatického uznávání ve všech případech vyžadovaných revidovanou směrnicí. V několika málo případech nebyla pravidla týkající se evropského profesního průkazu provedena u určitých povolání nebo na částech území členského státu. V návaznosti na dopisy Komise v souvislosti s nesplněním povinnosti vykázaly členské státy pokrok při řešení všech případů nesouladu (viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Evropský profesní průkaz“).

Podle zpráv členských států předkládaných co dva roky má pro řádné fungování řízení o vydání evropského profesního průkazu zásadní význam úložiště evropských profesních průkazů v systému IMI. Úložiště evropských profesních průkazů je databáze v systému IMI, v níž každý členský stát oznamuje své požadavky na doklady a poplatky za podání žádosti v souvislosti s řízením o vydání evropského profesního průkazu. Podle zpětné vazby ze strany členských států obsažené ve zprávách předkládaných co dva roky však některé členské státy v úložišti evropských profesních průkazů neuvádějí všechny své požadavky na doklady. Jiné členské státy neberou v potaz pravidla týkající se přípustných žádostí o doklady, jak je stanoveno v prováděcím nařízení. Podle zpráv předkládaných co dva roky neexistuje v několika málo případech dosud dostatečná vzájemná důvěra mezi příslušnými orgány (např. orgány požadující dodatečné doklady i v případech, kdy neexistují pochybnosti, nebo bez předchozího kontaktování orgánu jiného členského státu).

Pokud jde o evropský profesní průkaz, několik členských států požadovalo rovněž jednoznačnější vymezení toho, co představuje dočasné a příležitostné poskytování služeb. Je

třeba poznamenat, že pokud jde o dočasné poskytování služeb, evropský profesní průkaz pouze nahrazuje předchozí ohlášení podle článku 7 revidované směrnice (tj. ohlášení zamýšlených budoucích činností), a proto by s ním nemělo být zacházeno rozdílně. Vydání evropského profesního průkazu pro dočasné poskytování služeb nemůže být tudíž zamítnuto z jiných důvodů, než jsou chybějící průvodní doklady, neprokázání právního postavení nebo z jiných věcných důvodů podle článku 7 revidované směrnice. Jako jediný důvod pro zamítnutí vydání evropského profesního průkazu by se zejména neměla používat doba trvání a povaha minulých odborných činností na území hostitelského členského státu. Členské státy mohou přijmout jiná opatření v oblasti dohledu s cílem odhalit a potrestat odborníky, kteří porušují platné vnitrostátní předpisy.

Graf č. 8. Počet členských států, jichž se týkají klíčové otázky nesouladu (výstražný mechanismus) (březen 2020)

Pokud jde o uplatňování výstražného mechanismu, cílem řízení o nesplnění povinnosti bylo například zajistit, aby členské státy dodržovaly třídenní lhůtu pro zasílání výstražných upozornění a aby plnily své povinnosti v oblasti ochrany údajů, jejich výmazu a informací pro odborníky. Výstražného mechanismu se týkala opatření v oblasti prosazování práva přijatá vůči značnému počtu členských států. Členské státy byly požádány, aby zdůvodnily, proč od zavedení výstražného mechanismu nezaslaly žádná výstražná upozornění, či jen velmi málo upozornění. V několika málo případech Komise zjistila, že výstražný mechanismus nebyl zaveden vůbec u určitých povolání (např. vzdělávání nezletilých, zdravotnická povolání) nebo v určitých případech (např. padělané diplomy) nebo že byl zaveden pouze na některých částech území daného členského státu (viz příloha III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Výstražný mechanismus“).

Členské státy prokázaly pokrok při řešení všech otázek souvisejících s výstražnými upozorněními (s výjimkou jednoho členského státu). S dotyčným členským státem vede Komise jednání. Je třeba rovněž uvést, že se počet příslušných orgánů zaregistrovaných v

systemu IMI pro různé výstražné moduly v letech 2018 a 2019 výrazně zvýšil (viz graf č. 7 v části IV pracovního dokumentu útvarů Komise). Tento nárůst lze vysvětlit činností Komise v oblasti prosazování práva, která byla zahájena v červenci 2018.

Ve svých zprávách předkládaných co dva roky informovaly členské státy o určitých problémech v souvislosti s fungováním výstražného mechanismu. Mezi ně patřily obtíže při dodržování lhůty pro zasílání výstražných upozornění, technické možnosti při zvládnutí velkého množství výstražných upozornění (filtrování podstatných/relevantních upozornění) a rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o to, kdy je třeba zaslat výstražné upozornění (kvůli různým sankčním mechanismům). Jeden členský stát Komisi vyzval, aby se zabývala právními důsledky výstražných varování na výkon odborných činností na úrovni EU.

Přístup k on-line informacím a postupům a snížení byrokracie

Legislativní rámce na vnitrostátní a evropské úrovni se podstatně změnil s cílem usnadnit, zefektivnit a zjednodušit předkládání, uchovávání a zpracovávání dokladů. Směrnice o službách i revidovaná směrnice obsahují články, které vyžadují, aby členské státy poskytovaly informace on-line prostřednictvím jednotných kontaktních míst a aby členské státy nabízely poskytovatelům služeb a odborníkům elektronické postupy. Rovněž evropský profesní průkaz podporuje používání elektronických postupů pro žádosti o uznání.

I přes zjevné přínosy elektronického zpracovávání žádostí zachovávají členské státy dosud řadu požadavků, které nejenže narušují stávající vývoj směrem k digitálnímu rámci, nýbrž také porušují právní předpisy EU. Během kontrol provedení zjistila Komise v řadě členských států mnoho nezákonných postupů nebo požadavků týkajících se žádostí o doklady, jako jsou žádosti o doklady, které jdou nad rámec požadavků směrnice (např. životopisy nebo fotografie splňující konkrétní normu; žádosti o originály dokladů; ověřené překlady k prokázání kvalifikací podle přílohy V; ověřené kopie a/nebo překlady průkazů totožnosti nebo cestovních pasů; informace o odborné přípravě v konkrétní podobě; doklady, které musí ověřit jeden konkrétní subjekt nebo typ subjektu v domovském či hostitelském členském státě).

Tyto jednoznačně nezákonné postupy nebo požadavky předložila Komise 15 dotčeným členským státům. V návaznosti na opatření Komise v souvislosti s nesplněním povinností prokázaly členské státy pokrok při hledání praktických řešení ve většině zjištěných případů (11 z celkem 15). Se zbývajících čtyřmi členskými státy však dosud probíhají jednání ohledně požadavků na doklady (viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Přístup k on-line informacím a postupům a snížení byrokracie“).

Povinnosti členských států týkající se on-line informací a požadavků na elektronickou správu pro občany nejsou nové, neboť změny zavedené směrnicí 2013/55/EU pouze doplnily směrnici o službách⁴². Členské státy jsou povinny zřídit jednotná kontaktní místa a zajistit,

---

⁴² Ustanovení čl. 57 odst. 1 revidované směrnice vyžaduje, aby členské státy poskytovaly řadu konkrétních informací (jako je seznam regulovaných povolání nebo seznam povolání, u nichž členský stát uplatňuje předběžnou kontrolu odborných kvalifikací v případě dočasného přeshraničního poskytování služeb podle čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/36/ES). Revidovaná směrnice rovněž rozšířila povinnosti stanovené ve směrnici o

aby jednotná kontaktní místa umožňovala poskytovatelům služeb přístup k informacím a elektronickým postupům. V praxi to znamená, že by každý poskytovatel služeb (bez ohledu na to, zda již je či není usazen v daném členském státě, chce v něm zavést své služby nebo chce pouze dočasně a příležitostně poskytovat přeshraniční služby) měl mít možnost on-line a prostřednictvím jednotného kontaktního místa:

- získat veškeré relevantní informace o platných předpisech, jimiž se řídí přístup ke službám a jejich poskytování,
- vyřídit všechny postupy a formality potřebné pro přístup ke službám a jejich poskytování,
- obdržet od příslušných orgánů pomoc ve formě informací o tom, jak jsou konkrétní požadavky obecně vykládány a uplatňovány.

S cílem ověřit, zda občané a podniky mohou skutečně získat příslušné informace a vyřídit správní postupy on-line, provedla Komise v letech 2018/2019 posouzení služeb vnitrostátních jednotných kontaktních míst v rámci celé EU, přičemž se zaměřila na vzorek služeb a povolání. V rámci posouzení byla ověřena dostupnost informací on-line a on-line postupů prostřednictvím jednotných kontaktních míst s ohledem na registraci architektonické společnosti, inženýrské společnosti a daňové poradenské společnosti a žádosti o zvláštní povolení v oblasti stavebnictví. Pokud jde o uznávání kvalifikací, posouzení se zaměřilo na lékaře, architekty, stavební inženýry, turistické průvodce, horské vůdce a učitele středních škol.

V rámci posouzení bylo zjištěno, že ve všech členských státech existuje v různé míře prostor pro zlepšení. Komise proto dne 6. června 2019 rozhodla, že všem členským státům zašle výzvy týkající se dostupnosti on-line informací a postupů⁴³. Hlavní zjištěné nedostatky se týkaly neposkytování požadovaných informací prostřednictvím jednotných kontaktních míst, problémů s kvalitou informací, neexistujících on-line postupů a obecněji problémů, s nimiž se setkávají uživatelé, kteří chtějí získat přístup nebo vyřídit postup na přeshraničním základě. To zahrnuje nemožnost přeshraničních uživatelů získat přístup k on-line postupu nebo neexistence on-line plateb. Komise v současné době posuzuje odpovědi členských států na výzvy a nezbytná následná opatření v členských státech.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že některé členské státy i přes přínosy elektronických postupů a náležitě fungující správní spolupráci dosud zachovávají procesní požadavky, které vytvářejí překážky pro služby elektronické správy, nebo které dokonce jdou nad rámec postupů povolených směrnicí. Ve většině členských států je třeba v různé míře zlepšit fungování vnitrostátních jednotných kontaktních míst, pokud jde o zpřístupnění informací a on-line postupů.

---

službách na povolání, na něž se směrnice o službách nevztahuje, jako jsou zdravotnická povolání, a na postupy uznávání u zaměstnanců.

⁴³Tisková zpráva Komise MEMO/19/2772.

Povinnosti týkající se transparentnosti

Článek 59 revidované směrnice se zaměřil na opatření v oblasti transparentnosti a uložil všem členským státům povinnost oznamovat informace o povoláních, která regulují, včetně regulace na regionální úrovni.

Členské státy měly zejména povinnost poskytnout do 18. ledna 2016 prostřednictvím databáze regulovaných povolání⁴⁴ tyto informace (a aktualizovat je):

- seznam stávajících regulovaných povolání s uvedením činností, jež každé povolání pokrývá, seznam regulovaného vzdělávání a odborné přípravy a odborné přípravy se zvláštní strukturou⁴⁵,
- seznam povolání, u nichž se kontrola kvalifikací považuje za nezbytnou před prvním poskytnutím služeb podle čl. 7 odst. 4 revidované směrnice, spolu s odůvodněním zařazení povolání na tento seznam,
- informace o požadavcích omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon a důvody, proč se má za to, že tyto požadavky jsou v souladu se zásadami nediskriminace a proporcionality.

Ustanovení čl. 59 odst. 3 a 5 revidované směrnice byla právním základem pro vzájemné hodnocení, které se uskutečnilo v období 2014–2016. To členským státům umožnilo porovnat jejich regulační přístupy a členské státy se zavázaly, že v případě potřeby své vnitrostátní právní rámce upravující regulovaná povolání zjednoduší. Na základě tohoto procesu měly členské státy do 18. ledna 2016 předložit národní akční plány, které představí výsledky posouzení přiměřenosti a určí, zda je třeba provést reformy. Plány prokázaly velmi rozdílnou úroveň ambicí v členských státech a posouzení přiměřenosti provedená během vzájemného hodnocení byla často velmi nedostatečná.

Podle čl. 59 odst. 5 revidované směrnice měly členské státy do šesti měsíců od přijetí informovat Komisi o veškerých požadavcích zavedených po 18. lednu 2016 a o důvodech, proč se domnívají, že tyto požadavky jsou v souladu se zásadami nediskriminace a proporcionality.

Do 18. ledna 2016 a následně každé dva roky musí členské státy rovněž předložit zprávu o požadavcích, které byly zrušeny nebo zmírněny.

Za tímto účelem Komise průběžně aktualizovala databázi regulovaných povolání s ohledem na veškeré informace, které jí byly sděleny podle článku 59 směrnice. Komise například v roce 2018 vypracovala nový kontrolní formulář s konkrétními otázkami s cílem pomoci členským státům při posuzování přiměřenosti regulace. Spolu s novým kontrolním formulářem vydala Komise neformální pokyny, které byly projednány na schůzích skupin

---

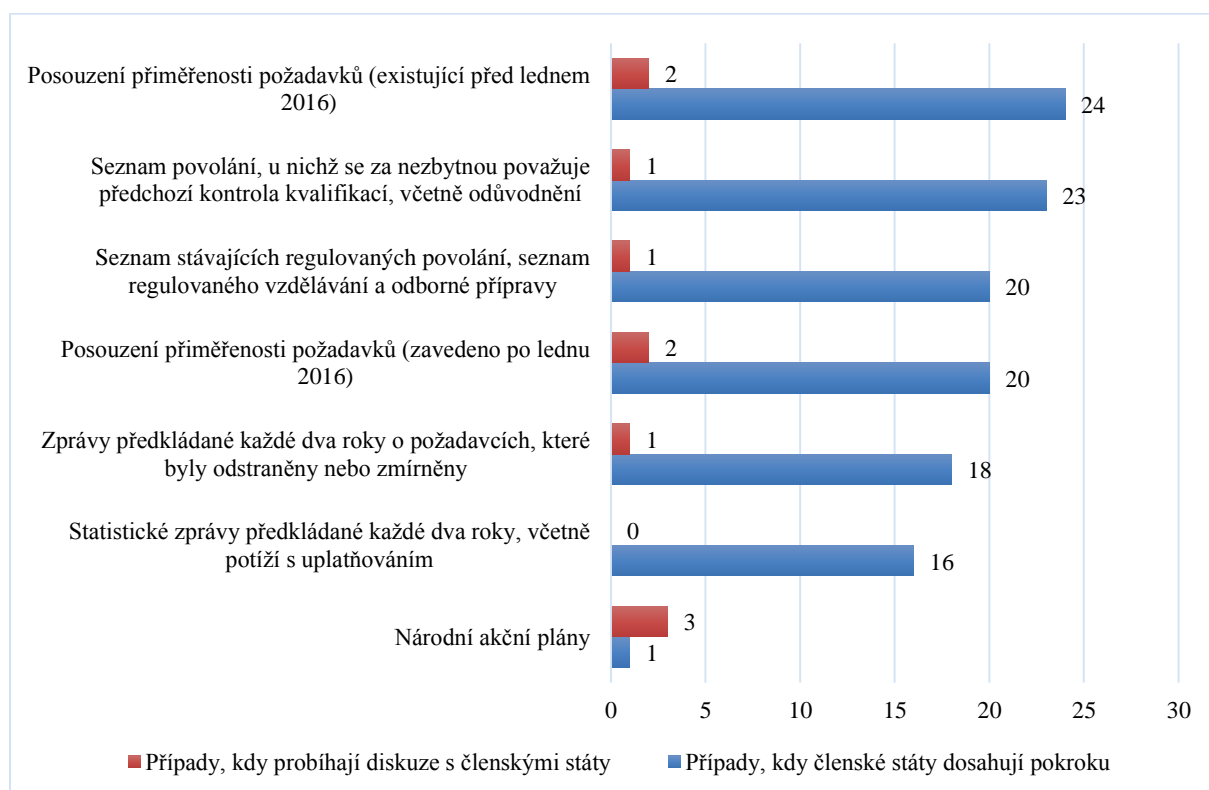
⁴⁴ <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/>

⁴⁵ Odborná příprava se zvláštní strukturou uvedená v čl. 11 písm. c) bodě ii) revidované směrnice.

odborníků. Cílem těchto opatření bylo zlepšit kvalitu a důkladnost analýz poskytnutých členskými státy. Posouzení přiměřenosti jsou mimoto nyní veřejně dostupná na internetových stránkách databáze, která se v současné době nachází v procesu migrace na systém IMI za účelem dalšího zjednodušení oznamovacích povinností. Navzdory pokračujícímu úsilí je však v mnoha případech kvalita posouzení přiměřenosti ze strany členských států nedostatečná.

Komise posoudila, jak členské státy plní povinnosti v oblasti transparentnosti a podávání zpráv podle revidované směrnice. Komise se zabývala případy nesouladu v 27 členských státech, které nespĺnily povinnosti týkající se transparentnosti s náležitou mírou pečlivosti (více údajů viz část III pracovního dokumentu útvarů Komise, tabulka „Povinnosti týkající se transparentnosti“).

Graf č. 9. Počet členských států, jichž se týká klíčová otázka nesouladu (transparentnost) (březen 2020)

Mnoho členských států neposkytlo seznam všech regulovaných povolání, regulovaného vzdělávání a odborné přípravy a/nebo všech povolání podléhajících předběžné kontrole kvalifikací podle čl. 7 odst. 4 revidované směrnice s náležitým odůvodněním. Některé země mimoto nenahlásily povolání regulovaná na základě zvláštních právních předpisů EU, jež způsob provádění ponechávají na uvážení členských států. Pokud jde o povolání podléhající předběžné kontrole kvalifikací, je třeba zdůraznit, že posouzení Komise bylo omezeno na povinnosti týkající se transparentnosti a není jím dotčeno případné posouzení vhodnosti odůvodnění z hlediska veřejného zdraví a bezpečnosti. Několik členských států dosud národní akční plány nepředložilo.

Komise rovněž zjistila, že u některých stávajících povolání posouzení přiměřenosti v databázi regulovaných povolání zcela chybí. Tak tomu bylo u více než 20 členských států. V některých členských státech chyběla posouzení přiměřenosti u více než 80 % oznámených povolání. U některých povolání navíc mnoho členských států neposkytlo informace o stávajících nebo nově zavedených požadavcích na přijetí nebo výkon. Vysoký počet členských států nepředložil v požadované lhůtě rovněž zprávy o požadavcích, které byly zrušeny nebo zmírněny.

Komise přezkoumala opatření přijatá v návaznosti na povinnost členských států předkládat co dva roky zprávy podle čl. 60 odst. 1 revidované směrnice, včetně statistických shrnutí a popisu hlavních problémů vyplývajících z uplatňování revidované směrnice. Opatření v oblasti prosazování práva se týkala téměř jedné třetiny členských států, které od té doby předložily chybějící zprávy.

Na základě opatření Komise v souvislosti s nesplněním povinnosti členské státy výrazně zvýšily své úsilí o doplnění databáze, jak dokládá graf č. 8. Jde o významný úspěch, a to vzhledem k důležitosti databáze regulovaných povolání jakožto zdroje informací pro občany EU, kteří chtějí vykonávat povolání v zahraničí. Je však zapotřebí, aby členské státy soustavně vyvíjely úsilí k zajištění plnění povinností v oblasti transparentnosti a podávání zpráv. Je povinností členských států zajistit správnost těchto informací. Komise bude i nadále dodržování těchto povinností pečlivě sledovat.

4. VÝSLEDKY SPECIÁLNÍHO PROGRAMU PRO KARIÉRNÍ POSTUP PRO RUMUNSKÉ ZDRAVOTNÍ SESTRY A OŠETŘOVATELE

Rumunsko zavedlo program pro kariérní postup pro zdravotní sestry a ošetřovatele, jejichž kvalifikace nesplňují minimální požadavky na odbornou přípravu podle směrnice 2005/36/ES, a to na základě doporučení uvedeného v 36. bodě odůvodnění pozměňující směrnice 2013/55/EU. Cílem bylo umožnit odborníkům, kteří získali kvalifikaci před přistoupením Rumunska k EU, zvýšit si kvalifikaci tak, aby splňovali tyto minimální požadavky na úrovni EU.

Obsah programu byl v letech 2012–2014 projednáván s Evropskou komisí a s odborníky z členských států (BE, DE, ES, FR, IE, MT, PL, IT a UK). Odborníci podrobně analyzovali kurzy odborné přípravy, které Rumunsko v minulosti poskytovalo na postsekundární a vysokoškolské úrovni, s cílem zjistit, do jaké míry splňovaly minimální požadavky podle směrnice 2005/36/ES (počet hodin, počet roků studia, předměty odborné přípravy, dovednosti, znalosti a schopnosti, které je třeba získat). Kurzy pro kariérní postup byly navrženy tak, aby byly zjištěné nedostatky odstraněny. Po posouzení odborníky z členských států a na základě dalších výměn byl návrh programu upraven tak, aby zohledňoval zpětnou vazbu, například ohledně požadavků na přijetí, počtu hodin odborné přípravy a dohledu během klinického výcviku.

Rumunsko zavedlo konečný program pro zdravotní sestry a ošetřovatele prostřednictvím společného usnesení ministra školství a ministra zdravotnictví č. 4317/943/2014, které bylo potvrzeno rumunskou organizací zdravotních sester, porodních asistentek a zdravotnických asistentů a usnesením ministerstva školství č. 5114/2014.

V období od roku 2013 do roku 2014 uspořádaly rumunské ministerstvo školství, ministerstvo zdravotnictví, rumunská organizace zdravotních sester, porodních asistentek a zdravotnických asistentů a Národní komise pro akreditaci nemocnic za účelem zavedení programu pro kariérní postup na postsekundární úrovni osm „školení školitelů“ s odborníky z pěti členských států (BE, DK, IE, PL a UK).

Program byl zahájen v akademickém roce 2014/2015 a podle informací, které poskytlo rumunské ministerstvo školství a výzkumu, jej do konce akademického roku 2018/2019 dokončilo více než 3 000 absolventů na postsekundární úrovni a 23 absolventů vysokých škol.

V březnu a květnu 2018 představilo Rumunsko program členským státům ve skupině koordinátorů pro uznávání odborných kvalifikací.

Odborníci z členských států analyzovali informace a dokumenty poskytnuté Rumunskem a zaslali Komisi zpětnou vazbu ohledně výsledků programu. Rumunsko uspokojivě zodpovědělo všechny dotazy a připomínky členských států. Žádný členský stát nevznesl námitku proti návrhu Rumunska, aby absolventi mohli v budoucnu využívat automatické uznávání.

Závěrem se uvádí, že Rumunsko zavedlo program pro kariérní postup sjednaný dříve s členskými státy, který jeho účastníkům umožnil zvýšit si kvalifikaci tak, aby splňovala minimální požadavky stanovené ve směrnici 2005/36/ES. Program již úspěšně dokončil značný počet studentů.

Další podrobnosti viz část V pracovního dokumentu útvarů Komise, který je připojen k této zprávě.

5. NEJNOVĚJŠÍ VÝVOJ

Vzhledem k velmi rozdílným úrovním ambicí vyjádřeným v národních akčních plánech a s ohledem na často nedostatečnou kvalitu posouzení přiměřenosti, která byla provedena v rámci vzájemného hodnocení, zveřejnila Komise dvě iniciativy zaměřené na uvolnění plného potenciálu jednotného trhu v oblastech, na něž se vztahuje revidovaná směrnice, a to jako součást strategie pro jednotný trh z roku 2017. Komise zveřejnila sdělení o doporučeních k reformám v oblasti regulace odborných služeb⁴⁶ a návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání.

Sdělení o doporučeních k reformám v oblasti regulace odborných služeb posuzuje, jak je v členských státech regulováno sedm odborných služeb. Obsahuje doporučení určená členskými státy v případech, kdy se regulace jeví jako obzvláště přísná s ohledem na cíle, jichž má dosáhnout (například ochrana zdraví a bezpečnosti příjemců služeb), a ve srovnání s členskými státy. Pokyny se opírají o kvantitativní a kvalitativní posouzení úrovně omezení („ukazatel restriktivnosti“). Jedná se o dodatečný nástroj, který má podpořit reformní úsilí členských států tím, že určuje případy potenciální nadměrné regulace.

Směrnice (EU) 2018/958⁴⁷ o testu přiměřenosti byla přijata dne 28. června 2018 a ve všech členských státech by měla být provedena do 30. července 2020. Směrnice stanoví jednoznačné povinnosti a právní rámec pro provádění předchozího posouzení přiměřenosti před předložením nových právních předpisů nebo změnou stávajících právních nebo správních předpisů omezujících přístup k regulovaným povoláním nebo jejich výkon. Jakmile bude směrnice provedena, měla by pomoci zabránit zavádění nepřiměřené právní úpravy. V současné době sleduje Komise pokrok při provádění dosažený v členských státech prostřednictvím skupiny koordinátorů a na dvoustranné úrovni s členskými státy.

V roce 2018 přijali spolunormotvůrci nařízení o jednotné digitální bráně⁴⁸ s cílem poskytnout jednotlivcům a společnostem přístup k on-line informacím a postupům, asistenčním službám a službám pro řešení problémů. Je třeba uvést, že dodržování informačních povinností členskými státy podle směrnice o službách a revidované směrnice o uznávání odborných kvalifikací usnadní plnění požadavků na poskytování informací podle nařízení o jednotné digitální bráně. Současně probíhají v rámci koordinační skupiny pro jednotnou digitální bránu diskuse s cílem nastavit rozsah a kvalitu informací a zajistit přeshraniční přístup k on-line postupům.

V březnu 2019 vyzvala Evropská rada Evropskou unii a členské státy k odstranění zbývajících neodůvodněných překážek jednotného trhu, přičemž zdůraznila, že by neměly být vytvářeny žádné nové překážky⁴⁹. V návaznosti na tuto prvotní žádost vyzvala Rada pro

⁴⁶ Sdělení o doporučeních k reformám v oblasti regulace odborných služeb ze dne 10. ledna 2017, COM/2016/0820 final.

⁴⁷ Úř. věst. L 173, 9.7.2018, s. 24–35.

⁴⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Text s významem pro EHP).

⁴⁹ Závěry Evropské rady ze dne 22. března 2019 (EUCO 1/19).

konkurenceschopnost na zasedání v květnu 2019 Komisi, aby „do března 2020 dokončila posuzování zbývajících regulačních a neregulačních překážek a příležitostí na jednotném trhu se zvláštním důrazem na služby... z pohledu podniků i spotřebitelů...“⁵⁰. V reakci na to Komise přijala zprávu, v níž byly určeny překážky, které nejčastěji uvádějí samotné podniky⁵¹. Na základě tohoto pohledu podniků, jakož i zkušeností spotřebitelů uvedených ve srovnávacím přehledu podmínek pro spotřebitele v EU⁵² zveřejněném v listopadu 2019 přijala Komise v březnu 2020 sdělení o překážkách pro jednotný trh. V tomto sdělení analyzovala Komise obavy, které spotřebitelé a podniky uvádějí nejčastěji, s cílem určit nejdůležitější oblasti, v nichž jednotný trh vyžaduje další prohloubení a posílení⁵³.

Na výzvu Evropské rady a na základě souvisejícího sdělení o překážkách pro jednotný trh vypracovala Komise v úzké koordinaci s členskými státy rovněž dlouhodobý akční plán pro lepší provádění a prosazování pravidel jednotného trhu⁵⁴. Komise výzvu Evropské rady uvítala a vypracovala řadu opatření, která mají zlepšit prosazování a dodržování pravidel jednotného trhu. K opatřením, která jsou pro regulaci povolání obzvláště důležitá, patří:

- zveřejnění aktualizovaných doporučení k reformám v oblasti regulace odborných služeb na základě sdělení Komise ze dne 17. ledna 2017 a
- pomoc a pokyny Komise pro členské státy ke zlepšení posouzení *ex ante* omezující právní úpravy podle směrnice o testu přiměřenosti.

---

⁵⁰ Závěry Rady pro konkurenceschopnost nazvané „Nová úroveň ambicí pro konkurenceschopný jednotný trh“ ze dne 27. května 2019 (COMPET 437, 9743/19).

⁵¹ „Cesta podniků na jednotný trh: praktické obtíže a překážky“ („*Business Journey on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers*“) SWD(2020) 54 final.

⁵² Srovnávací přehled podmínek pro spotřebitele vydávaný Evropskou komisí: spotřebitelé na jednotném trhu jako doma – vydání z roku 2019“ ze dne 28. listopadu 2019.

⁵³ Sdělení o identifikaci a řešení překážek pro jednotný trh ze dne 10. března 2020, COM(2020) 93 final.

⁵⁴ sdělení nazvané „Dlouhodobý akční plán pro lepší provádění a prosazování pravidel jednotného trhu“ ze dne 10. března 2020, COM(2020) 94 final,

6. ZÁVĚRY

Na základě informací uvedených v této zprávě může Komise vyvodit určité závěry ohledně provedení změn, které přinesla revidovaná směrnice, a ohledně oblastí, jež vyžadují další práci nebo zlepšení. Obecně platí, že právní rámec podle revidované směrnice je účinný při zvyšování mobility odborníků napříč členskými státy⁵⁵. Přestože využívání moderních technologií v rámci postupu uznávání odborných kvalifikací lze považovat za úspěch, členské státy musí pokračovat v úsilí o zajištění souladu s požadavky na poskytování informací a elektronickou veřejnou správu prostřednictvím jednotných kontaktních míst.

Členské státy dosáhly pokroku při řešení různých záležitostí předložených v rámci probíhajících řízení o nesplnění povinnosti, třebaže přetrvávají určité problematické oblasti. Řada konkrétních otázek je dosud otevřená a jejich řešení v dotčených členských státech může vyžadovat dlouhodobou spolupráci.

a) Problematické oblasti

I přes přínosy elektronických postupů a náležitě fungující správní spolupráci některé členské státy dosud uplatňují procesní požadavky, které pro žadatele znamenají značnou zátěž a náklady. Přetrvávají rovněž potíže, pokud jde o zařízení elektronické správy a používání postupů, které jdou nad rámec postupů povolených směrnicí.

Ve většině členských států je třeba zlepšit fungování vnitrostátních jednotných kontaktních míst, pokud jde o zpřístupnění informací a on-line postupů.

Vzájemné hodnocení, které proběhlo v letech 2014–2016, nevedlo k významným reformám pravidel pro regulovaná povolání. Kvalita posouzení přiměřenosti ze strany členských států byla často nedostatečná a byla vedena snahou o zachování stávající regulace. Nedávná opatření Komise v oblasti prosazování práva potvrdila, že mnoho členských států dosud neplní své povinnosti týkající se transparentnosti informací o regulovaných povoláních a přiměřenosti regulace s náležitou mírou pečlivosti. To potvrzuje potřebu včasného provedení směrnice o testu přiměřenosti a jejího důkladného uplatňování.

b) Nevyřešené otázky

V rámci probíhajících řízení o nesplnění povinnosti dosud čeká na vyřešení řada případů nesouladu s revidovanou směrnicí v konkrétních členských státech. Tyto případy se týkají nesprávného provedení ustanovení o kontrolách jazykových znalostí, přeshraničním poskytování služeb a částečném přístupu.

Jsou zapotřebí další studie k posouzení potřeby a rozsahu možných úprav požadavků na znalosti a dovednosti a minimálních seznamů předmětů odborné přípravy u „odvětvových“

⁵⁵ Posouzení výkonnosti z hlediska míry uznávání v celé EU je k dispozici ve srovnávacím přehledu výsledků v oblasti jednotného trhu, který je k dispozici na adrese:

https://ec.europa.eu/internal_market/scoreboard/performance_per_policy_area/professional_qualifications/index_en.htm

povolání s ohledem na vědecko-technický pokrok, čehož lze dosáhnout prostřednictvím aktů Komise v přenesené pravomoci.

Bylo možné dosáhnout pouze jedné dohody o společných zásadách odborné přípravy (společná závěrečná zkouška odborné přípravy pro instruktory lyžování). Ukázalo se, že je obtížné dospět k dohodě o minimálních normách týkajících se odborné přípravy, a to i prostřednictvím přístupu zdola nahoru. Návrhy ze strany řady povolání nedosáhly požadovaných prahových hodnot regulace v členských státech a mohly by vést nejen k harmonizaci, nýbrž také k rozšíření regulace na vnitrostátní úrovni.

Fungování výstražného mechanismu způsobuje členským státům určité praktické potíže, zejména při zvládnutí velkého množství výstražných upozornění a při filtrování příslušných upozornění.

c) Pozitivní vývoj

Uplatňování revidované směrnice se v důsledku opatření přijatých Komisí v oblasti prosazování práva skutečně zlepšilo.

System IMI napomáhá bezproblémovému fungování směrnice tím, že poskytuje zabezpečenou on-line platformu pro administrativní výměny, pro vyřizování žádostí o evropský profesní průkaz a pro fungování aktivního výstražného mechanismu. K zajištění účinného fungování systému je zásadní další spolupráce členských států, právní a technická podpora a další úpravy.

Postup aktualizace přílohy V směrnice funguje dobře. Komise pravidelně využívala své přenesené pravomoci k provedení aktualizací na základě oznámení učiněných členskými státy prostřednictvím systému IMI.

Směrnice o testu přiměřenosti doplňuje povinnosti týkající se transparentnosti zakotvené ve směrnici a bude sloužit jako nástroj k předcházení budoucí nepřiměřené regulaci odborných služeb.

Touto zprávou plní Komise požadavek na podávání zpráv podle čl. 60 odst. 2 směrnice 2005/36/ES ve znění směrnice 2013/55/EU.

Komise vyzývá Evropský parlament, Radu, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů, aby tuto zprávu vzaly na vědomí.